

[Melchior]

sobre mennesker, som de vel alle er i det meste af deres færden, vil misbruge et rimeligt udtryk som »fagligt møde« til at camouflere urelle hensigter såsom »chikanemæssige arbejdsnedlæggelser«. Det er for ringe. Vil man strejke, vil man genere, så sig: vi strejker, vi generer. Slå visiret op og gå frem med åben hjelm! Man bør lade være med at lave denne sukkerindpakning af noget, som er et direkte overgreb mod forpligtelser, man har, og derfor tager vi udtrykket »fagligt møde« op i vor dagsorden.

Nu er det jo svært at lave dagsordener nu til dags, for næsten uanset hvor mildt og blødt man laver dem, har der været en tendens til, at regeringen vil nøjes med at tage til efterretning. Og selv om det, der måtte stå i en dagsorden, svarer til det, regeringen mener, vil man alligevel ligesom ikke have det sagt. Vi mener, at folketinget som et led i sin normale funktion bør have lejlighed til at komme med udtalelser i form af dagsordener. Vi har forsøgt at udforme det dagsordensforslag, jeg her skal fremsætte, dels så kort, rimeligt, mildt og samarbejdsvenligt, at regeringen så afgjort kan leve med det – det er vor overbevisning – dels alligevel ikke så vattet, at det slet ikke siger, hvad det er, folketinget mener. Jeg skal fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til sammen med arbejdsmarkedets organisationer på ny at vurdere reglerne, således at de senere års misbrug af begrebet »fagligt møde« hindres, samt at indskærpe cirkulæret vedrørende fysiske blokader af 30. juni 1976

og går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Som tidligere bebudet skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.58

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Ole Henriksen (SF):

Man kan jo spekulere over, hvad den dybere baggrund er for, at centrumdemokraterne rejser denne forespørgsel. Man har med stor omhu undladt at komme med anvisninger på, i hvilken retning man søger, men det og dog helt klart for os, at der er tale om, at forespørgslen i sig selv indeholder et ønske om, at man strammer til over for lønmodtagerne, at man ønsker at få begrebet faglige møder gjort ulovligt i en anden betydning end den, der findes inden for det fagretlige system, og at man også vil stramme omkring blokadecirkulæret.

Det er jo ikke ualmindeligt, at man i økonomiske krisetider får nogle reaktionære strømninger i samfundet, og jeg synes, at centrumdemokraterne aldrig undgår en lejlighed til at markere sig, når man har disse krisetider og der skal strammes op over for lønmodtagerne.

Centrumdemokraterne er meget bekymrede over de mange arbejdstimer, der går tabt ved arbejdsnedlæggelser, og det er da også beklageligt, at der går arbejdstimer tabt. Det skal jeg vende tilbage til. Det skyldes jo ikke lønmodtagerne, at man taber disse arbejdstimer, og det ville have været nok så interessant, om vi havde fået en debat om, hvor mange arbejdstimer der tabes i dette samfund f. eks. ved arbejdsløshed, eller hvor mange timer der tabes, når en virksomhed lukkes hen over hovedet på lønmodtagerne. Det kunne være meget rart, hvis statsministeren også havde statistiske tal for det antal timer, som går tabt for samfundet både på grund af arbejdsløshed og på grund af konsekvenserne af arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet.

Det er jo netop det afgørende i denne sag, at arbejdsgiverne har ret til at lede og fordele arbejdet. Ikke alene inden for den private sektor, men også inden for den offentlige sektor, offentlige virksomheder eller halvoffentlige virksomheder har arbejdsgiveren denne uindskrænkede ret. Inden for det private arbejdsmarked gælder hovedaftalens § 4, og det er klart, at det er en af blokeringerne, ja, måske den største blokering, for, at man ikke får løst disse konfliktsituationer, der opstår på arbejdsmarkedet.